

ПЛАНЕТАТА МАРС ОТБЛИЗО

Марс се намира на разстояние от Слънцето 227, 9 млн km и е крайната планета от така наречените “вътрешни планети” в Слънчевата система. Съседка е на Земята и се намира на средно разстояние от нея около 78,3 млн km. Марс винаги е представлявал особен интерес за земляните, особено във връзка със значително нарасналите съвременни научно-технически възможности. Масираната атака в последно време на планетата от най-разнообразни космични апарати на НАСА прояви ха множество неизвестни до момента марсиански тайни, но едновременно с това поставиха и множество нови въпросителни, които не търпят отлагателни отговори. Отговорите са необходими сега незабавно, за да могат от ясни и твърди позиции да продължат следващите изследвания. По тези причини ще извършим кратък преглед на известното за Марс, ще поставим съществуващите в момента въпросителни и ще се постараем да им дадем положителен отговор въз основа на нашата Единна теория на материята (Е Те М).

Времето на завъртане около Слънцето е 686,98 денонощия със средна скорост 24,13 km/s. Екваториалният радиус е 3394 km, а полярният-3376, 4 км. Нивото на повърхността на южното полукуълбо е с 3-4 km по-високо от това на северното. Период на завъртане около собствената ос на симетрия-24 ч и 37 мин. Гравитационната енергия (маса) на Марс е $6,44 \cdot 10^{22}$ kg или 0,108 от земната. Средната плътност е 3950 kg/m^3 ; гравитационното ускорение на екватора е $3,76 \text{ m/s}^2$; първата космична скорост е 3,6 km/s, втората-5 km/s; средната ефективна температура на повърхността е 216 K (-57 ° C). В северното полукуълбо се намира гигантска вулканична планина с височина около 27 km и диаметър на основата около 600 km.¹ Марсианската кора е представена от множество гребени, каньони, скали. В южното полукуълбо не посредствено до Южния полюс се намира огромен каньон, наречен Хелас, с дълбочина около 9000 m, който е обкръжен от материален пръстен с дебелина 4000 km. Почти върху цялата повърхност на Южното полукуълбо на последните фотографии на НАСА има много отчетливо изразени канали.² Около 75% от повърхността на Марс има червено-оранжев цвят. Бели полярни шапки се образуват около полюсите в началото на есента до края на пролетта от H₂O и CO₂ лед. Съдържанието на химичните елементи в почвата е, тегл.%: SiO₂ – 45, F₂O₃ – 18, Al₂O₃ – 5, MgO- 8, CaO – 5, SO₃ – 8. Атмосферата на Марс е разрежена (от 0,18 до 1 kPa) и съдържа, об.% : CO₂ – 95, N₂ – 2,7, Ar₂ – 1,6 и O₂ – 0,15. Съдържанието на водни пари е много ниско и има денонощни колебания от < 1 микрон през зимата до 100 микрона воден повърхностен слой над полярната шапка през лятото. Общото съдържание на водата понастоящем като подпочвен лед и полярни шапки се оценява във вид на равномерно разлят по повърхността слой с дебелина около 30 m.

Марс притежава два есетествени спътника: Фобос (Страх) и Деймос (Ужас), които се намират съвсем близко до него (на разстояние 9400 и 23500 km) с неправилна форма и размери 21 x 26 km и 12 x 13 km.

При това състояние на нещата възникват следните въпросителни:

1. Как се е образувал каньонът Хелас?
2. Как се е образувал огромният “материален” пръстен около Хелас?
3. Защо преди много години са вали дъждове?
4. Как са се образували естествените спътници?

Нашите отговори включват цялата история на Марс.

По време на Големия слънчев взрив преди около 2-2,5 млрд съвременни SI-години, когато Първична Слънчева система е била разгромена, една от тогавашните планети Зевс извършва уникално пътешествие из новообразуващата се Вторична Слънчева система, след което се установява на хелиоцентрична орбита на разстояние от Слънцето 189 млн km.^{3,4} Орбиталната ѝ скорост е била 26,8 km/s, при плътност на *българската материя* 1,263 Sd. Имала е следните параметри: диаметър - 11560 km; гравитационна енергия (маса) - $4,65 \cdot 10^{24}$ kg; гравитационна напрегнатост (ускорение) – $8,87 \text{ m} \cdot \text{s}^{-2}$; гравитационна вълна: дължина – $2,74 \cdot 10^{-6}$ m и честота – $1,09 \cdot 10^{14} \text{ s}^{-1}$. Неин естествен спътник е бил бившата планета Луна. Преди около 13000 съвременни земни години планетата Зевс се самовзривява дълбочинно, следствие на което в буквалния смисъл на думата се “обелва”. Поради това нейното ядро с част от течната лава и два трошляка от кората на вече бившата планета Зевс е изхвърлена в космичното пространство и след известни скитания из Слънчевата система се установява на орбита около Слънцето от 227,940 млн km. Това е била съвременната планета Марс с нейните два спътника Фобос и Деймос. Така, че съвременният Марс е вторична планета и на нея в никакъв случай не може да има какъвто и да е органичен живот.

По време на пътешествието си из Слънчевата система непосредствено след формирането си Марс преминава през Астероидния пояс, който се намира на около 300 – 400 млн km от Слънцето и в неговия Южен полюс се забива огромен леден астероид. Тъй като повърхността на Марс е все още от лава, астероидът потъва дълбоко и незабавно се изпарява. Получава се гигантски взрив, който изхвърля огромни количества лава около новообразувания каньон Хелас и формира пръстен с дебелина на 4000 km. Полученият огромен облак от пара се издига на някъква височина над планетата, след което се охлажда и започва да вали обилен дъжд. Валежите продължават много дълго, тъй като водните потоци се изпаряват от горещата повърхност, след което пак се охлаждат и т.н. Образувалите се канали са едно съвсем естествено и прозаично следствие на движението на огромните водни потоци. Идва момент, когато валежите спират, а наличната вода се залежда. Това е всичко.

Новообразуваната планета Марс естествено въздейства на близкия космичен свят. В самото начало на своя живот нейното огромно огнено кълбо минава съвсем близо до Земята и по-точно край Северния полюс и за кратко време силно нагрива и изпарява няколко километрова му ледена покривка. Огромни облаци обвиват за кратко време земната повърхност и потичат огромни потоци вода, наречени покъсно “Потопът”. Потопена е завинаги люлката на тогавашната древна цивилизация - Атлантида.

Реална придобивка на Земята от всичко това става нейният съвременен естествен спътник- Луната.

Литература

1. Физическая энциклопедия. Т.3. “Большая российская энциклопедия”. М.1982.
2. Подземни водни резервоари на Марс. Сп.” Популярна наука”, бр. 9, 2000.
3. Данчев Р. Гравитацията. ЕТ “ Юлиан Данчев”. С., 1998.
4. Данчев Р. Картина на света. ЕТ “ Юлиан Данчев”. С., 1999.